

[Handelsministeren.]

salg. Vi ved, der forhandles og arbejdes med dette spørgsmål. Vi må håbe, der kommer noget gunstigt ud af disse forhandlinger.

Tanken, at man allerede nu skulle tage stilling til lovens kapitel 2, forekommer mig noget forhastet. Det er netop meningen, at der i allernærmeste fremtid vil blive fremsat et forslag til en helt gennemgribende revision af denne lovgivning, og det må da være rimeligt, at man tager stilling til disse spørgsmål, når dette lovforslag foreligger.

Det ærede medlem hr. Anker Lau spurgte mig, om denne lovgivning kunne bruges såvel inden for som uden for de syv. Jeg mener at kunne sige, at det kan den, men erfaringerne viser, at lovens regler først og fremmest finder anvendelse over for lande, der ligger fjernt og altså uden for de syv; men at den kan anvendes over for begge grupper, forekommer mig at være givet.

Det ærede medlem hr. Weikop synes at være lidt pikeret over, at man har kunnet beskyldte ham for at spøge. Jeg har det indtryk, at det, økonomiministeren fandt så spøgefuldt, var, at det ærede medlem foreslog, at man skulle pålægge mig at udarbejde et lovforslag på et tidspunkt, hvor man i et udvalg, der er sammensat af erhvervsfolk, arbejdede med sagen og måtte formodes i løbet af få uger at være færdig. Det var ikke selve lovforslagets forventede indhold, som den højtærede økonomiminister fandt spøgefuldt at man drøftede.

Jeg tror, jeg vil begrænse mig dertil og endnu en gang takke for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Hans Rasmussen: Jeg skal ikke komme ind på dybtgående principielle betragtninger; det får vi sikkert lejlighed til, når vi står over for forslag til revision af loven, fremsat af den højtærede handelsminister. Jeg synes, at det ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, er lidt forhastet, og mener heller ikke, at det

ærede medlem hr. Weikops udlægning er helt holdbar. Selv om det er et beløb på ca. 15 mill. kr., der er til rådighed, kan det godt være en saglig vurdering, der har fundet sted ved overvejelser om udlån af 8 mill. kr. til en bestemt virksomhed. Vel ved vi alle, at det er skatteydernes penge, det drejer sig om; men for så vidt den pågældende virksomhed er i stand til at skabe en større produktion og dermed beskæftigelse for en del af de folk, der går ledige, vil man altså kunne medvirke til at skabe bedre indkomstmuligheder og dermed større skatteevne.

Hvis man ville foretage en vis begrænsning, kunne jeg tænke mig, man kunne mene, det var at gå for vidt at udlåne 8 mill. kr. til en enkelt virksomhed; men vil man det, får vi lejlighed til, når loven skal revideres, at afstikke rammerne, for der er ingen tvivl om, at mange industri- og håndværksvirksomheder, navnlig på dette tidspunkt, da vi står over for nye markedsdannelser, trænger til hjælp også fra staten. Derfor skal vi ikke handle ud fra en ideologisk betragtning gående ud på, at staten overhovedet ikke skal være med. Det, det drejer sig om, er, at vi i forening — ved privat foretagsomhed og ved støtte fra staten — hjælper vort erhvervsliv, så det er fuldt ud konkurrencedygtigt over for erhvervslivet i andre lande.

Weikop: Til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen vil jeg gerne sige, at jeg ikke har villet bestride eller kunnet tænke mig at bestride, at der lå en saglig vurdering til grund, hvis man ville udlåne 8 mill. kr. til en enkelt virksomhed, selvfølgelig ikke. Men det, jeg vil fastholde, er, at når man stillede 10 mill. kr. til rådighed, har det ikke været forudsætningen, at der skulle ydes en enkelt virksomhed et lån på 8 mill. kr., selv om det kunne gøre nok så megen gavn. Hvis vi gør det op, ser vi, at industrilånene gennemgående har været ca. 55 i gennemsnit i 9 år. Men hvis man skal komme ind på det, man her er inde på, at give en enkelt